

7. สำนวน

เจ้าโล

走路

โจ่วลู่ (จีนกลาง), เจ้าโล่ว (แต้จิ๋ว)

ซีซำ

悽慘

ซีฉาน (จีนกลาง), ซีซำ (แต้จิ๋ว)

ซีซำ

四散

ซีซ่าน (จีนกลาง), ซีสั่ว (แต้จิ๋ว)

เก๋อมเซียบ

各畜

เก๋อมเซียบ (แต้จิ๋ว)

สรุป

ภาษาจีนเป็นภาษาในตระกูลภาษาคำโดดเหมือนภาษาไทย มีเสียงสูงต่ำ มีการสร้างคำขึ้นมาใช้ใหม่เหมือนภาษาไทย โครงสร้างประโยคก็เป็นเช่นเดียวกัน จะต่างกันบ้างก็ในเรื่องปลีกย่อย เช่น ภาษาจีนเรื่องคุณศัพท์ไว้หน้านาม เรื่องกริยาวิเศษณ์ไว้หน้ากริยา

และเรื่องบุพทไต้หวันนาม

เราใช้คำภาษาจีนมาใช้หลายลักษณะ เช่น ทับศัพท์ ทับศัพท์เสียงเปลี่ยนไป ใช้คำไทย-แปลคำจีน ใช้คำไทยประสมหรือซ้อนกับคำจีน เป็นต้น

คำถามเพื่อทดสอบ

1. ข้อใดเป็นคำภาษาจีนที่เราตั้งขึ้นใช้เอง
 1. จีบใจ
 2. เกาเหลา
 3. เก้าอี้
 4. ก๋วยเตี๋ยว
2. ข้อใดเป็นคำไทยซ้อนกับคำจีน
 1. ไชเท้า
 2. ลิ่นจี่
 3. เหม็นไฉ่
 4. ชมเชย
3. ข้อใดเป็นคำซ้อนในภาษาจีน
 1. อีซ่าง
 2. เค่อเหียน
 3. เสี่ยวซิน
 4. บะหมี่
4. คำซ้อนภาษาจีนในข้อใดมีความหมายห่างไปจากความหมายเดิม
 1. เฝิงโย่ว
 2. หมิงฉา
 3. ตงซี
 4. โหม่โหม่
5. ข้อใดเป็นคำประสมในภาษาจีน
 1. หมิงเทียน
 2. เสี่ยวซิน
 3. หมิงไป๋
 4. ข้อ 1 และ 2
6. คำภาษาจีนในข้อใดมีความหมายกลายไปเมื่อใช้ในภาษาไทย
 1. เก๋
 2. กู๋ย
 3. ต้วน
 4. ตอ
7. คำภาษาจีนในข้อใดเรามักใช้คำไทยแปลเมื่อใช้ในภาษาเรา
 1. กงสี่
 2. ซำ
 3. แป๊ะเจี๊ยะ
 4. เกี่ยมใจ
8. ถ้า "เหียน" แปลว่า คน, "หนั้น" แปลว่า ผู้ชาย, "โหม่" แปลว่า ชื่อ, "เม่าจื่อ" แปลว่า หมวก, "ซิน" แปลว่า ใหม่

"คนผู้ชายชื่อหมวกใหม่" จะแปลเป็นภาษาจีนตรงกับข้อใด

 1. หนั้นเหียนโหม่ซินเม่าจื่อ.
 2. เหียนหนั้นโหม่เม่าจื่อซิน.
 3. เหียนหนั้นโหม่ซินเม่าจื่อ.
 4. หนั้นเหียนโหม่เม่าจื่อซิน.

คำตอบ

1. (2)
2. (3)
3. (1)
4. (3)
5. (4)
6. (2)
7. (4)
8. (1)